

EDUSKUNNAN VASTAUS 310/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle ilmastolaiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä ilmastolaiksi (HE 82/2014 vp).

Valiokuntakäsittely

Ympäristövaliokunta on antanut asiasta mietinnön (YmVM 22/2014 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lausuman:

Eduskunta edellyttää, että ilmastolain toimeenpano ei lisää kansalaisten, yritysten tai maanviljelijöiden hallinnollista taakkaa, vaan ainoastaan ohjaa ja koordinoi viranomaistoimintaa tavoitteiden saavuttamiseksi.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Ilmastolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus ja tavoitteet

Tämän lain tarkoituksena on:

1) vahvistaa puitteet Suomen ilmastopolitiikan suunnittelulle ja sen toteutumisen seurannalle;

2) tehostaa ja sovittaa yhteen valtion viranomaisten toimintaa ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen tähtäävien toimenpiteiden suunnittelussa ja täytäntöönpanon seurannassa;

3) vahvistaa eduskunnan ja yleisön mahdollisuuksia osallistua ja vaikuttaa Suomen ilmastopolitiikan suunnitteluun.

Lain ja sen mukaisen ilmastopolitiikan suunnittelujärjestelmän tavoitteena on:

1) varmistaa osaltaan Suomea sitovista sopimuksista sekä Euroopan unionin lainsäädännös-

tä johtuvien kasvihuonekaasujen vähentämistä ja seurantaa koskevien velvoitteiden täyttymisen;

2) vähentää ihmisen aiheuttamia kasvihuonekaasupäästöjä ilmakehään, kansallisin toimin osaltaan hillitää ilmastomuutosta ja sopeutua siihen.

2 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään valtion viranomaisten tehtävistä ilmastopolitiikan suunnitelmien laatisemisessa sekä niiden täytäntöönpanon varmistamisessa.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään ilmastomuutoksen hillitsemisestä tai ilmastomuutokseen sopeutumisesta, noudatetaan, mitä niistä muussa laissa säädetään.

Päästökauppasektoriin kuuluvista kasvihuonekaasujen päästöistä ja toimista niiden vähentämiseksi säädetään päästökauppalaisissa (311/2011), lentoliikenteen päästökaupasta annetussa laissa (34/2010) ja Kioton mekanismien käytöstä annetussa laissa (109/2007).

3 §

Vaikutukset muuhun suunnitteluun ja päätöksentekoon

Tämän lain nojalla laaditut suunnitelmat on siten kuin niistä muussa laissa erikseen säädetään, otettava huomioon suunniteltaessa ja päätettäessä muun lainsäädännön nojalla kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämistä, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevista toimista.

4 §

Ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista edistävät toimet

Valtion viranomaisen on edistettävä toiminnassaan mahdollisuuksien mukaan tämän lain mukaisten suunnitelmien toteutumista.

5 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kasvihuonekaasulla* hiilidioksidia, metaania, typpioksiduulia, fluorihiihivetyjä, perfluorihiihivetyjä, rikkiheksafluoridia, typpitrifluoridia ja muita ilmakehän luonnollisia ja ihmisen toiminnan aiheuttamia kaasumaisia ainesosia, jotka ottavat vastaan ja lähettävät edelleen infrapunasäteilyä, siten kuin niistä kulloinkin voimassa olevissa Suomea sitovissa kansainvälisissä velvoitteissa määrätään;

2) *ilmastonmuutoksella* sellaista muutosta ilmastossa, joka aiheutuu maapallon ilmakehän koostumusta suoraan tai välillisesti muuttavasta ihmisen toiminnasta ja joka ylittää ilmaston luonnollisen vaihtelun vertailukelpoisten ajanjaksojen kuluessa;

3) *ilmastonmuutoksen hillitsemisellä* ihmisten toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen syntymisen ja niiden ilmakehään pääsemisen estämistä sekä muuta ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämistä tai poistamista;

4) *ilmastonmuutokseen sopeutumisella* toimia, joilla varaudutaan ja mukaudutaan ilmastonmuutokseen ja sen vaikutuksiin sekä toimia, joiden avulla voidaan hyötyä ilmastonmuutokseen liittyvistä vaikutuksista;

5) *politiikkatoimilla* niitä valtion viranomaisten toimenpiteitä, joilla vaikutetaan kasvihuonekaasupäästöihin ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseen;

6) *kansallisella kasvihuonekaasujen inventaariojärjestelmällä* järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastonmuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kansallista inventaariojärjestelmää;

7) *kansallisella politiikkatoimien raportointijärjestelmällä* 6 kohdassa mainitun asetuksen 3 artiklan 15 kohdassa tarkoitettua politiikkojen ja toimien sekä ennusteiden järjestelmää;

8) *päästökauppasektorilla* päästökauppalain 2—5 §:ssä tarkoitettuja mainitun lain soveltamisalaan kuuluvia päästöjä ja lentoliikenteen päästökaupasta annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuja mainitun lain soveltamisalaan kuuluvia päästöjä;

9) *päästökaupan ulkopuolisella sektorilla* jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o

406/2009/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kasvihuonekaasujen päästöjä.

6 §

Ilmastopolitiikan suunnittelujärjestelmä

Tämän lain mukainen ilmastopolitiikan suunnittelujärjestelmä muodostuu seuraavista osista:

1) pitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelma;

2) keskipitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelma, joka perustuu 1 kohdassa tarkoitetun suunnitelman arvioihin ja tavoitteisiin;

3) ilmastonmuutoksen kansallinen sopeutumis suunnitelma.

Ilmastopolitiikan suunnittelujärjestelmän tarkoituksena on määrittää kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämisen ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen tavoitteet sekä niiden saavuttamiseksi tarvittavat toimet eri hallinnonaloilla siten kuin jäljempänä tarkemmin säädetään.

Ilmastopolitiikan suunnittelujärjestelmän tavoitteena on osaltaan varmistaa, että ihmisen toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt ilmakehään vähentyvät Suomen osalta vuoteen 2050 mennessä vähintään 80 prosenttia verrattuna vuoteen 1990. Jos Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen tai Euroopan unionin lainsäädäntöön sisältyy edellä mainitusta poikkeava vuoteen 2050 asetettu kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä koskeva vähennystavoite, suunnittelujärjestelmän pitkän aikavälin päästövähennystavoitteen tulee perustua siihen. Ilmastonmuutokseen sopeutumisen suunnittelussa tavoitteena on edistää ilmastonmuutoksen aiheuttamien riskien hallintaa ja toimialakohtaista sopeutumista ilmastonmuutokseen.

Ilmastopolitiikan suunnitelmien laadinnassa tavoitteena on kustannustehokkaalla tavalla pyrkiä sekä hillitsemään ilmastonmuutosta että sopeutumaan siihen. Ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat tavoitteet ja toimet on asetettava suunnitelmissa tieteellisen tiedon perusteella siten, että otetaan huomioon ilmastonmuutoksen eteneminen, sen todennäköiset myönteiset ja kielteiset vaikutuk-

set, siihen liittyvät vaarat ja riskit sekä mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen ja niiden haitallisten vaikutusten rajoittamiseen. Maataloustuotantoon liittyvässä suunnittelussa on varmistettava, että ilmastonmuutoksen hillitsemiseen liittyvät toimet suunnitellaan ja toteutetaan niin, etteivät ne vaaranna kotimaista ruuan tuotantoa tai globaalia ruokaturvaa.

Ilmastopolitiikan suunnitelmien laatimisessa on lisäksi otettava huomioon seuraavat seikat:

1) Suomea sitovista kansainvälisistä sopimuksista ja Euroopan unionin lainsäädännöstä johtuvat velvoitteet;

2) kansallisessa kasvihuonekaasupäästöjen inventaariojärjestelmässä ja kansallisessa politiikkatoimien raportointijärjestelmässä tuotetut tiedot;

3) ilmastonmuutosta koskeva ajantasainen tieteellinen tieto sekä arviot kansainvälisen ja Euroopan unionin ilmastopolitiikan kehityksestä;

4) ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset tekijät kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti;

5) kasvihuonekaasujen vähentämistä ja ilmastonmuutoksen hillitsemistä sekä ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan teknologian taso ja kehitys;

6) muut yhteiskunnan kehityksen kannalta olennaiset tekijät.

7 §

Pitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelma

Valtioneuvosto hyväksyy vähintään kerran kymmenessä vuodessa pitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelman päästökaupparegulatoriikkiin sekä päästökaupan ulkopuoliseen sektoriin kohdistuvista keskeisistä politiikkatoimista, joilla saavutetaan 6 §:n 3 momentissa tarkoitettua pitkän aikavälin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevat tavoitteet.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, pitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelmassa esitetään seuraavat asiat:

1) 6 §:n 3 momentissa tarkoitettuun kasvihuonekaasujen vähennystavoitteeseen perustuvat kasvihuonekaasupäästöjen skenaariot vuoteen 2050 sekä keskeiset toimialakohtaiset etenemisvaihtoehdot pitkän aikavälin päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi;

2) kuvauksen ilmastopolitiikan kansainvälisestä ja eurooppalaisesta toimintaympäristöstä ja sen kehitysnäkymistä pitkällä aikavälillä;

3) arvion kasvihuonekaasujen päästöjen vähennysmenetelmien kehitysnäkymistä Suomen näkökulmasta;

4) muut tarpeelliseksi katsotut seikat.

8 §

Ilmastonmuutoksen kansallinen sopeutumis-suunnitelma

Valtioneuvosto hyväksyy ilmastonmuutoksen kansallisen sopeutumis suunnitelman vähintään kerran kymmenessä vuodessa.

Sopeutumis suunnitelma sisältää riski- ja haavoittuvuustarkastelun sekä tarpeen mukaan hallinnonaloittaisia sopeutumista koskevia toimintaohjelmia.

9 §

Keskipitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelma

Valtioneuvosto hyväksyy kerran vaalikaudessa keskipitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelman. Suunnitelmaan sisältyy toimenpideohjelma, jossa esitetään, millä toimilla ihmisen toiminnasta aiheutuvia kasvihuonekaasujen päästöjä vähennetään ja ilmastonmuutosta hillitään päästökaupan ulkopuolisella sektorilla, sekä päästökehitysarviot kasvihuonekaasujen päästöjen kehityksestä ja politiikkatoimien vaikutuksista siihen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa ilmastotoimenpideohjelmassa esitetään seuraavat asiat:

1) kansainvälisistä sopimuksista ja Euroopan unionin lainsäädännöstä johtuvat sitoumukset kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi;

2) nykyiset päästökaupan ulkopuoliseen sektoriin kohdistuvat politiikkatoimet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja arvio niiden vaikuttavuudesta;

3) edellä 7 §:ssä tarkoitettun pitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelman ja tämän momentin 1 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten mukaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi mahdollisesti tarvittavat uudet päästökaupan ulkopuoliseen sektoriin kohdistuvat politiikkatoimet ja arvio niiden vaikuttavuudesta;

4) muut tarpeelliseksi katsotut seikat.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa päästökehitysarvioissa esitetään seuraavat asiat:

1) tiedot Suomen kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjen kehityksestä vuodesta 1990;

2) tiedot päästökauppasektorin ja päästökaupan ulkopuolisen sektorin päästöjen kehityksestä vuodesta 2005;

3) arvio kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjen ja erikseen päästökaupan ulkopuolisen sektorin päästöjen kehityksestä suunnitelman hyväksymistä seuraavien 10—20 vuoden aikana nykyisten politiikkatoimien perusteella;

4) arvio päästökaupan ulkopuolisen sektorin päästöjen kehityksestä suunnitelman hyväksymistä seuraavien 10—20 vuoden aikana nykyisten ja 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen uusien politiikkatoimien perusteella;

5) muut tarpeelliseksi katsotut seikat.

Keskipitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelma tulee sovittaa tarvittavilta osin yhteen energia- ja liikennepolitiikan suunnittelun kanssa.

10 §

Ilmastopolitiikan suunnitelmien valmistelu

Edellä 7—9 §:ssä tarkoitettuja ilmastopolitiikan suunnitelmia valmisteltaessa on yleisölle varattava tilaisuus tutustua suunnitelmaluonnok-

seen sekä esittää siitä mielipiteensä kirjallisesti. Lisäksi keskeisiltä viranomaisilta ja yhteisöiltä sekä 16 §:ssä tarkoitettulta tieteelliseltä asiantuntijaelimeltä on pyydettyvä suunnitelmaluonnoksesta lausunto.

Ilmastopolitiikan suunnitelmien ympäristövaikutusten arvioinnista säädetään viranomaisen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetussa laissa (200/2005). Suunnitelmien laatimisen yhteydessä myös niiden taloudelliset ja sosiaaliset sekä muut vaikutukset on selvitettävä tarpeellisessa määrin.

11 §

Selonteko eduskunnalle

Valtioneuvosto antaa eduskunnalle selonteon hyväksymästään 7 §:ssä tarkoitettua pitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelmasta. Selontekoon sisällytetään tarvittaessa tiedot 8 §:ssä tarkoitettua ilmastonmuutoksen kansallisesta sopeutumissuunnitelmasta.

Valtioneuvosto antaa eduskunnalle selonteon hyväksymästään 9 §:ssä tarkoitettua keskipitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelmasta.

12 §

Ilmastopolitiikan suunnitelmien toteutumisen seuranta

Valtioneuvoston on seurattava 7—9 §:ssä tarkoitettujen ilmastopolitiikan suunnitelmien toteutumista riittävästi sen toteamiseksi, saavutaanko suunnitelmien mukaisilla politiikkatoimilla niissä asetetut ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja sopeutumista koskevat tavoitteet. Seurannan perusteella valtioneuvosto päättää tarvittaessa tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavista lisätoimista.

Valtioneuvoston on seurattava 6 §:n 3 momentissa tarkoitettua päästövähennystavoitteen riittävyttä ajantasaisen ilmastonmuutoksen etenemistä koskevan tieteellisen tiedon perusteella sekä sen varmistamiseksi, että tavoite täyt-

tää Suomea sitovien kansainvälisten sopimusten ja Euroopan unionin lainsäädännön mukaiset velvoitteet.

Edellä 7 ja 9 §:ssä tarkoitettujen ilmastopolitiikan suunnitelmiin sisältyvien päästökemitysarvioiden toteutumista on seurattava kansallisessa kasvihuonekaasujen inventaariojärjestelmässä vuosittain tuotettujen Suomen kasvihuonekaasupäästöjä koskevien tietojen perusteella. Lisäksi suunnitelmien seurannassa on huomioitava kansallisessa politiikkatoimien raportointijärjestelmässä tuotetut tiedot.

Seurannan tuloksista on tiedotettava yleisölle riittävästi.

13 §

Ilmastopolitiikan suunnitelmien muuttaminen

Valtioneuvoston on 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua lisätoimia koskevan päätöksen mukaisesti muutettava 7—9 §:ssä tarkoitettuja ilmastopolitiikan suunnitelmia. Suunnitelmien muuttamisessa noudatetaan, mitä 10 §:ssä säädetään suunnitelmien valmistelussa noudatettavasta menettelystä.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, 7—9 §:ssä tarkoitettuja ilmastopolitiikan suunnitelmia voidaan muuttaa myös niiden sisältämissä merkitykseltään vähäisissä tiedoissa ilmenneiden puutteiden johdosta. Tällaisen seikan muuttaminen voidaan suorittaa noudattamatta 10 §:n mukaista menettelyä.

14 §

Ilmastovuosikertomus

Valtioneuvosto toimittaa kalenterivuositteittäin eduskunnalle tiedot päästökemityksestä sekä 9 §:ssä tarkoitettuun keskipitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelmaan sisältyvien päästövähennystavoitteiden toteutumisesta ja niiden saavuttamisen edellyttämistä 12 §:n 1 momentissa tarkoitetuista lisätoimista (*ilmastovuosikertomus*).

Valtioneuvosto toimittaa osana ilmastovuosi-
kertomusta edellä 9 §:n 1 momentissa tarkoitettujen politiikkatoimien toteutumista koskevat tiedot eduskunnalle joka toinen vuosi.

Ilmastovuosikertomukseen tulee sisällyttää vähintään kerran vaalikaudessa tarvittavassa laajuudessa arvio 8 §:ssä tarkoitettuun sopeutumis suunnitelmaan sisältyvien sopeutumistoi-
mien riittävydestä ja tehokkuudesta sekä tarvit-
taessa selostus suunniteltujen sopeutumistoi-
mien toteutumisesta hallinnonalakohtaisesti.

15 §

Viranomaisten tehtävät

Kukin ministeriö valmistelee hallinnonalaan-
sa koskevan osuuden 7—9 §:ssä tarkoitetuista il-
mastopolitiikan suunnitelmista ja toimittaa hal-
linnonalaansa koskevat tiedot 14 §:n mukaista
ilmastovuosikertomusta varten. Ilmastopoliti-
kan suunnitelmien yhteensovittamisesta ja ko-
koamisesta vastaa 7 §:ssä tarkoitettun pitkän ai-
kavälin ilmastopolitiikan suunnitelman osalta
työ- ja elinkeinoministeriö, 8 §:ssä tarkoitettun
ilmastonmuutoksen kansallisen sopeutumis-
suunnitelman osalta maa- ja metsätalousministe-
riö ja 9 §:ssä tarkoitettun keskipitkän aikavälin
ilmastopolitiikan suunnitelman osalta ympäris-
töministeriö. Ilmastovuosikertomuksen kokoa-
misesta vastaa ympäristöministeriö.

Tämän lain mukaisten suunnitelmien täytän-
töönpanon ohjaus ja seuranta kuuluvat toimialal-
laan kullekin ministeriölle.

Kasvihuonekaasujen kansallisen inventaario-
järjestelmän vastuuyksikkönä toimii Tilastokes-
kus.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa
tarkempia säännöksiä tässä pykälässä tarkoite-
tuista viranomaisten tehtävistä.

16 §

Tieteellinen asiantuntijaelin

Valtioneuvosto asettaa tieteellisen ja riippu-
mattoman asiantuntijaelimen ilmastopolitiikan
suunnittelun ja sitä koskevan päätöksenteon
tueksi. Asiantuntijaelimen nimi on Suomen il-
mastopaneeli ja sen tehtävänä on ilmastopoliti-
kan suunnittelua ja seuranta varten koostaa ja
eritellä tieteellistä tietoa ilmastonmuutoksen hil-
litsemisestä ja siihen sopeutumisesta. Asiantun-
tijaelin voi suorittaa myös muita ilmastonmuu-
tosta koskevan tietopohjan tuottamista koskevia
tehtäviä.

Asiantuntijaelimessä tulee olla edustus eri tie-
teenaloilta. Asiantuntijaelimen jäsenet nimitet-
tään määräajaksi.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa
tarkempia säännöksiä tieteellisen asiantuntija-
elimen tehtävistä ja kokoonpanosta.

17 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 6 päivänä maaliskuuta 2015
